

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 7. december 2017 –
Woonhaven Antwerpen**

(Sag C-446/17) ([1](#))

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – urimelige kontraktvilkår – lejekontrakt indgået mellem et anerkendt socialt boligselskab og en lejer – standardlejekontrakt, som er gjort bindende ved en national lov – direktiv 93/13/EØF – artikel 1, stk. 2 – dette direktiv finder ikke anvendelse«

Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – anvendelsesområde – udelukkelse fastsat for kontraktvilkår, som afspejler bindende lovbestemmelser eller administrative bestemmelser – betingelser i lejeaftale mellem et anerkendt socialt boligselskab og en lejer, når disse betingelser er fastsat i henhold til nationale bestemmelser – direktivet finder ikke anvendelse

(Rådets direktiv 93/13, art. 1, stk. 2)

(jf. præmis 25-31 og konkl.)

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at dette direktiv ikke finder anvendelse på betingelser i en social lejeaftale, som er indgået mellem et anerkendt socialt boligselskab og en lejer, når disse betingelser er fastsat i henhold til en national bestemmelse såsom artikel 11 i den standardlejekontrakt, der er vedlagt Besluit van de Vlaamse Regering tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (den flamske regerings bekendtgørelse af 12.10.2007 om regulering af ordningen for sociale lejeaftaler og om gennemførelse af afsnit VII i den flamske boliglov).

[1](#) EUT C 318 af 25.9.2017.